

Bemærkninger til forslaget

Generelle bemærkninger

Forslaget er en omarbejdning af beslutningsforslag B 71, fremsat i folketingsåret 1980-81, se Folketingstidende 1980-81, forhandlingerne, sp. 6200 og 6668 samt tillæg A sp. 3855. Uddannelsesudvalget afgav beretning over forslaget den 27. maj 1981, se tillæg B sp. 1377.

Oprindeligt bestod forslaget af 3 punkter. Ud over det i beslutningsforslaget indeholdte drejer det sig om forslaget om at fjerne begunstigelsen af EFG-praktikanter på bekostning af lærlinge. Beretningen omhandlede netop dette punkt, der i 2. samling i folketingsåret 1981-82 er vedtaget som forslag om motiveret dagsorden den 23. februar 1982.

Bemærkninger til forslagets enkelte punkter

Ad 1

Ifølge det forlig om lærlingeuddannelserne, der blev indgået i 1977, kan ministeren efter indstilling fra det faglige udvalg og med tilslutning fra erhvervslivets hovedorganisationer beslutte, at adgangen til at oprette lærekontrakter i et fag eller en branche ophæves. Der består ingen forpligtelse for ministeren til at følge de faglige udvalg, hvilket også ville være ejendommeligt, eftersom sådanne beslutninger er uhyre bekostelige for statskassen.

Det må derfor være et rimeligt og selvfølgelig krav, at de bevilgende myndigheder spørges, før der træffes bindende foranstaltninger.

Ad 2

Forslaget sigter på de mange helt unødvendige forskelle, der består mellem de to uddannelser – forskelle, der hindrer en samkøring og dermed en billigørelse. F.eks. er terminerne, eksamenskravene og det ugentlige timetal forskellige (36 timer på EFG, 40 timer for lærlinge). Uddannelseskravene for lærerne er forskellige. F.eks. skal EFG-lærerne i samfundsfag gennemgå et fuldstændig overflødig kursus i »politologi«, som vækker almindelig forundring på handelsskolerne.

Den omstændighed, at man i direktoratet for erhvervsuddannelser argumenterer imod en samkøring af undervisningen med det argument, at lærlingene »ikke kan følge med« EFG-eleverne, strider imod udtalelser fra de virksomheder, der har haft mulighed for at sammenligne de to grupper unge, og bekræfter samtidig, at det er nødvendigt for folketinget at udtale sig om sagen og derved gennemtvinge de mulige besparelser.

En samlæsning, som den kendes f.eks. i branchefagene, kan måske tilmed bringe den dag nærmere, hvor de to uddannelser kan gå op i en højere enhed med de bedste elementer fra begge linier af denne faglige uddannelse.